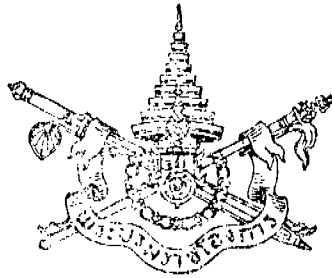

๑๐๒๖

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๕๔

พระราชบัญญัติ
ป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีนิติ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๔

เป็นปี ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ ตั้งต่อ
ไปน

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๙๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) (๔) และ (๑๑) ของ
มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๙๔ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทนตามลำดับ

“๓ “แปรรูป” หมายความว่า การกระทำอย่างใด
อย่างหนึ่งแก่ไม้ตั้งนั้น คือ

ก. เลื่อย ผ่า ตาก ขุด หรือกระทำด้วยประการอื่นใด
แก่ไม้ให้เปลี่ยนรูปหรือขนาดไปจากเดิม นอกจากการลอก
เปลือกหรือตัดแต่งอันจำเป็นแก่การชักลาก

ข. เผา อบ บด หรือกระทำด้วยประการอื่นใดแก่ไม้
ให้เปลี่ยนแปรสภาพไปจากเดิม เพื่อถือเอาวัสดุธาตุหรือผล
พลอยได้จากไม้นั้น”

“(๔) “ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว
แต่ไม่หมายถึง ไม้ในขณะที่ยังประกอบอยู่เป็นสิ่งปลูกสร้าง

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๕๔

เครื่องใช้ หรือสิ่งของอื่น หรือได้เคยตบแต่งเป็นส่วนประกอบของสิ่งเหล่านั้นมาแล้ว”

“(๑๑) “ขนาดจำกัด” หมายความว่า ขนาดโตหรือขนาดยาวของต้นไม้ ซึ่งรัฐมนตรีกำหนดเป็นกฎกระทรวงตามความในพระราชบัญญัติ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ไม้สัก ทั่วไปในราชอาณาจักรไม่ว่าจะขึ้นอยู่กับที่ใดเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ไม้อื่นในป่าท้องที่ใด จะให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ไม้สักที่มิได้ขึ้นอยู่กับป่า เจ้าของที่ดินจะขอทำไม้เพื่อใช้สอยส่วนตัวสำหรับการปลูกสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงต่อเคมบ้านเรือน เครื่องมือหรือสิ่งอื่นที่ประกอบหรือเกี่ยวเนื่องในการกสิกรรม การเลี้ยงสัตว์ การลากจูง การทำเรือหรือการประมง หรือทำรั้วเพื่อป้องกันภัยอันตรายได้โดยไม้จำกัดจำนวน และไม่ต้องเสียเงินค่าภาคหลวง

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๙๔

การขอทำไม้ตามความในวรรคสอง ให้ยื่นคำขออนุญาต ต่อคณะกรรมการอำเภอแห่งท้องที่ที่ไม้นั้นขึ้นอยู่ และให้คณะกรรมการอำเภอสอบสวนพิจารณาและสั่งอนุญาตหรือไม่ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ขออนุญาต ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงดังต่อไปนี้

สำหรับไม้สักหรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ให้กำหนดตามชนิดและปริมาณของไม้เป็นท้องที่หรือเป็นราย ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละห้าสิบบาท

สำหรับไม้อื่น ให้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามชนิดและปริมาณของไม้เป็นท้องที่ ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละยี่สิบบาท

สำหรับไม้พืนหรือไม้เผาถ่านที่ทำจากไม้หวงห้าม ให้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นท้องที่ ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละสามบาท ถ้าได้เผาเป็นถ่านแล้ว ให้เก็บในอัตราสองเท่าค่าภาคหลวงของไม้พืนหรือไม้เผาถ่าน

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๙๔

สำหรับไม้หรือถ่านที่ขมชอขายกันตามมาตรฐานอื่น นอกจากเป็นสภาศักไม้ตร จะกำหนดอัตราค่าภาคหลวงแตกต่างจากที่บัญญัติไว้ก็ได้ แต่อย่างสูงต้องไม่เกินร้อยละสิบแห่งราคาตลาดในราชอาณาจักรซึ่งเฉลี่ยจากราคาไม้หรือถ่านอย่างนั้น ๆ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ผู้ใดทำไม้ หรือเจาะ หรือสับ หรือเผา หรือทำอันตรายด้วยประการใด ๆ แก่ไม้หวงห้าม ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว จะอนุญาตให้ผู้ขาดโดยให้ผู้ได้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

การอนุญาตโดยวิธีผูกขาดหรือให้สัมปทานสำหรับการทำไม้ฟันหรือไม้เผาถ่านไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้กระทำ

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ได้เฉพาะในเขตป่าที่ห่างไกลและกันดาร หรือเฉพาะการทำ
ไม้ชนิดที่ห้ามค้าหรือขาย

การพิจารณาคำขออนุญาตผูกขาดหรือสัมปทานตามความ
ในวรรคก่อนให้กระทำโดยคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราช
บัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องเสียค่าภาคหลวงตาม
ที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้า ต้นหรือท่อนละ
สองบาท เมื่อรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ใน
ท้องที่ใดที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจาก
รัฐมนตรี ให้งดเว้นไม่ต้องเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้า
หรือให้ลดอัตราค่าภาคหลวงล่วงหน้าลงจากอัตราที่กำหนด
ก็ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการจังหวัดนั้น ๆ

การทำไม้สัก ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้า
ตามอัตราที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจาก
รัฐมนตรี หรือตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดเป็นราย ๆ ไป

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กรกฎาคม ๒๔๘๔

การทำไม้ฟัน หรือทำไม้เผาถ่าน ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง
ล่วงหน้า

(๒) ต้องชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด
สามสิบวัน นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งจำนวน
ค่าภาคหลวงให้ทราบ

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ไม้ ไม้ฟัน ไม้เผาถ่าน
หรือถ่านนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะได้รับ
อนุญาตให้ผิดผ่อนการชำระค่าภาคหลวงต่อไปตามข้อกำหนด
ในกฎกระทรวง ในกรณีที่ได้ชำระเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าไว้
และได้ทำไม้ออกมาแล้วภายในกำหนดอายุใบอนุญาต ก็ให้ไม้
ส่วนที่เกินจำนวนจากที่ชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าไว้แล้วตกเป็น
ของแผ่นดิน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราช
บัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ การชำระค่าภาคหลวงสำหรับไม้หวงห้าม
ชนิดใด ถ้าผู้รับอนุญาตขอชำระในเมื่อไม้ชนิดใดแปรรูปแล้ว

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๘๔

ต้องชำระตามปริมาตรของไม้แปรรูป ในอัตราสองเท่าค่า
ภาคหลวงที่กำหนดไว้สำหรับไม้ชนิดนั้นๆ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราช
บัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไป
นี้แทน

“มาตรา ๒๒ ผู้ได้รับอนุญาตตามความในส่วนนี้จะใช้
ไม้ในกิจการอื่นใดผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือผิดจากคำ
รับรองตามความในมาตรา ๒๑ หรือโอน หรือจำหน่ายไม้
โดยประการใดหาได้ไม่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ และได้เสียค่าภาคหลวงตามอัตรา
เสียก่อน ทั้งนี้ไม่หมายถึงการใช้เศษไม้ที่เหลือเพื่อกิจการ
ส่วนตัว และไม้ที่ได้รับอนุญาตตามความในส่วนนี้ จะนำออก
นอกเขตจังหวัดที่จะใช้ไม้ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตมิได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในส่วนที่ ๔ ของหมวด ๑
แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราช
บัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๙ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

“มาตรา ๒๕ ผู้ใดเก็บค่าของป่าหวงห้ามหรือเก็บค่า
ด้วยประการใด ๆ แก่ของป่าหวงห้ามในป่า ต้องได้รับอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องเสียค่ากลางหลวง กับทรงต้อง
ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีแล้ว จะอนุญาตให้ผูกขาดโดยให้ผู้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

การอนุญาตโดยวิธีผูกขาด ให้กระทำได้เฉพาะในเขตป่า
ของป่าหวงห้ามเป็นของมีค่าหรือหายากหรือเฉพาะในเขตป่าที่
ห่างไกลและกันดาร หรือมีความจำเป็นในวิวัฒนาการอัน
จำต้องให้อนุญาตโดยวิธีผูกขาด

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ตราประทับไม้ของเอกชน จะใช้ประทับไม้ได้ต่อเมื่อเจ้าของตราได้นำจระเข้เป็นและได้รับอนุญาตแล้ว

เมื่อใบอนุญาตสิ้นสุดลงด้วยประการใด ๆ เจ้าของตราหรือผู้ครอบครองต้องนำตรานั้นไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๕๔

ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันใบอนุญาตสิ้นสุด เว้นแต่กรณีผู้รับอนุญาตตาย และทายาทหรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะใช้ตรานั้นต่อไปอีกก็ให้ยื่นคำขออนุญาตใช้ตรา นั้น และขอแก้ไขเบี้ยก่อนกำหนดเวลาที่กล่าวแล้วได้สิ้นสุดลง.

การจดทะเบียน การรับอนุญาต พร้อมทั้งเงื่อนไขในการใช้ตราและค่าธรรมเนียมในการนั้นๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ บทบัญญัติแห่งสองมาตราก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำเพียง เลื่อย ตัด ลิด ขุด หรือถากซ่อมไม้ เพื่อทำเป็นซุงท่อน ไม้เหลื่อมโกถน ไม้เรื่อโกถน เสาถาก หรือหมอนรถ หรือเพื่อทำไม้พน หรือทำไม้เผาถ่าน หรือเลื่อยผ่าเพียงเพื่อความจำเป็นในการชักลาก หากพนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำไม้ ให้กระทำการนั้นๆ ได้ และผู้รับอนุญาตได้กระทำการนั้นๆ ก่อนนำเคลื่อนที่จากบริเวณต่อไม้

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

(๒) การแปรรูปไม้ที่แปรรูปมาแล้วจากไม้ซุงหรือไม้ท่อน
อันมิใช่เพื่อการค้า

(๓) การแปรรูปไม้หรือมีไม้แปรรูปที่ไม่ต้องเสียค่า
ภาคหลวงตามความในมาตรา ๑๖ วรรค ๒ หรือที่ได้รับยกเว้น
ค่าภาคหลวงตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐

(๔) การแปรรูปไม้หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง
อันมิใช่ไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราช
บัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการแผ้วถางป่าที่ยังไม่เคย
ถูกแผ้วถางในพื้นที่นั้นมาแต่ก่อนเลย หรือที่ได้เคยถูกแผ้วถาง
มาแล้วและได้ทิ้งร้างมาเกินห้าปี เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ หรือในเขตที่รัฐมนตรี
ประกาศให้แผ้วถางได้โดยไม่ต้องรับอนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามข้อกำหนดใน
กฎกระทรวง”

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติใหม่ พุทธศักราช ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัติใหม่ ให้เป็นไปตามแบบและข้อกำหนดในกฎกระทรวง และใบกรณีเฉพาะเรื่อง ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะกำหนดให้ผู้นับอนุญาตปฏิบัติตามเพิ่มเติมประการใดอีก ก็ให้ใช้อำนาจกำหนดได้”

หนังสือเวียนเจ้าหน้าที่อำนาจสั่งให้ต่ออายุ ใบอนุญาตที่ได้ ออกให้ด้วยความในพระราชบัญญัติใหม่เมื่อเห็นสมควร

ในกรณีการทำไม้หรือเก็บหาของป่าโดยการให้สัมปทาน อรรถอนุญาตโดยวิธีผูกขาด หรือการอนุญาตในกรณีพิเศษตาม มาตรา ๑๕ หรือการอนุญาตเพื่อการค้าในป่าสงวน ป่าคุ้มครอง หรือป่าที่เตรียมการสงวนหรือคุ้มครอง หรือได้กำหนด โฉนดที่ดิน ไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แล้วนั้น รัฐมนตรีจะกำหนด ให้ผู้รับสัมปทาน หรือผู้นับอนุญาตทำการบำรุงป่า ตามคำสั่ง และวิธีการที่เห็นสมควรกำหนด หรือจะให้ออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้คนกรรมสิทธิ์นั้นทำแผนการเองก็ได้ แต่ในกรณี

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๘๔

หลังห้ามมิให้เรียกค่าใช้จ่ายเกินสามเท่าค่าภาคหลวง หรือถ้า
เห็นว่า การเรียกเก็บเงินตามอัตราค่าภาคหลวงไม่เหมาะสม
สำหรับกรณีใด จะเรียกเก็บตามอัตราพื้นที่ที่ได้รับสัมปทาน
หรือรับอนุญาตไม่เกินร้อยละสิบบาทสำหรับกรณีนั้นก็ได้

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราช
บัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยัง
มิได้แปรรูปกับทงมิได้มรอยตราค่าภาคหลวงประทับไว้ เว้นแต่
จะพิสูจน์ได้ว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ แต่ถ้าเป็นไม้สักก็ดี ไม้หวงห้าม
ประเภท ข. สัต ไม้เนื้ออ่อนเกินสี่สิบตัน หรือมีปริมาตร
เนื้อไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตรก็ดี ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราช
บัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๘๔

“มาตรา ๗๓ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๗๑ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๘ มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ ทั้งปรับทั้งจำ แต่ถ้าเป็นไม้สักที่ดี ไม้หวงห้ามประเภท ข. ก็ดี ไม้อื่นจำนวนเกินยี่สิบต้น หรือมีปริมาตรเนื้อไม้เกินสี่ลูกบาศก์ เมตรก็ดี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีต่อท้าย พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้อัตรา ค่าธรรมเนียมตามบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัติแทน

มาตรา ๑๘ สัมปทานและใบอนุญาตผูกขาดที่ได้ออกให้ แก่ผู้ใด เพื่อการทำไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แล้ว ในวันที่ใช้ พระราชบัญญัตินี้ อันขัดต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งได้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราช

๑๐๔๐

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๕๔

บัญญัติให้คงใช้ได้ต่อไปเพื่งเท่ากำหนดอายุของสัมปทาน
หรือใบอนุญาตผูกขาดนั้น

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการรักษา
การตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๕๕

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

๑. แบบพิมพ์คำขอ
เพื่อการให้	ฉบับละ	๐.๒๕ บาท
๒. การอนุญาตเจาะต้น
ตะเคียนตาแมวทำซัน
เจาะต้นสนเอื้อง
สำหรับกรัดต้นเขลูตอง
เอื้อง	ต้นละ	๐.๒๕ บาท
๓. การอนุญาตเจาะเผา
ต้นยางทำน้ำมันยาง	ต้นละ	๐.๑๐ บาท
๔. การอนุญาตเจาะ สับ
หรือกรัดไม้ชนิดอื่น ๆ
เอาน้ำมัน ชัน
หรือยาง	ต้นละ	๐.๒๕ บาท
๕. ใบอนุญาตทำไม้
เพื่อการค้า	ฉบับละ	๒.๐๐ บาท

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๕๕

๖. ใบอนุญาตเก็บหา
รวงผึ้ง	ฉบับละ	๒.๐๐ บาท
๗. ใบอนุญาตเก็บไม้
ไหลลอย	ฉบับละ	๑.๐๐ บาท
๘. ใบอนุญาตตั้งโรงงาน
แปรรูปไม้โดยใช้
เครื่องจักรคิดตามปริมาณ
กำลังแรงม้า	แรงม้าละ	๒๐.๐๐ บาท
๙. ใบอนุญาตตั้งโรงงาน
แปรรูปไม้โดยใช้
แรงคนคิดตามจำนวน
คนงาน	คนละ	๑.๐๐ บาท
๑๐. ใบอนุญาตทำการแปรรูป
ไม้เพื่อการค้า คิด
ตามปริมาตรไม้	ลูกบาศก์เมตรละ	๐.๑๐ บาท
๑๑. ใบอนุญาตตั้งโรงค้า
ไม้แปรรูป	ฉบับละ	๒๐.๐๐ บาท

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

๑๒.	ใบแทนใบอนุญาต ต่าง ๆ	ฉบับละ	๑.๐๐ บาท
๑๓.	ใบอนุญาตผูกขาด ทำไม้สัก	ฉบับละ	๑,๐๐๐.๐๐ บาท
๑๔.	ใบอนุญาตผูกขาด ทำไม้ชนิดอื่น ๆ	ฉบับละ	๕๐๐.๐๐ บาท
๑๕.	ใบอนุญาตผูกขาด เก็บหาของป่า	ฉบับละ	๑๐๐.๐๐ บาท
๑๖.	ใบแทนใบอนุญาต ผูกขาดต่าง ๆ	ฉบับละ	๕.๐๐ บาท
๑๗.	สัมปทานการทำไม้สัก	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๑๘.	สัมปทานการทำไม้ ชนิดอื่น ๆ	ฉบับละ	๕,๐๐๐.๐๐ บาท
๑๙.	ใบแทนสัมปทาน	ฉบับละ	๕๐.๐๐ บาท
๒๐.	การโอนใบอนุญาตเก็บครั้งอัตราค่าธรรมเนียมการ อนุญาตนั้น ๆ		

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

๒๑. ใบเบิกทาง

(ก) ไม้สัก	ฉบับละ	๒๐.๐๐ บาท
(ข) ไม้อื่น ๆ	ฉบับละ	๑.๐๐ บาท
(ค) ของป่า	ฉบับละ	๐.๒๕ บาท

๒๒. การออพรรณ

(ก) เรื่องเกี่ยวกับการ อนุญาตสัมปทาน ผูกขาด	ครั้งละ	๒๕.๐๐ บาท
(ข) เรื่องการขอตัง หรือต่ออายุใบ อนุญาตโรงงาน แปรรูปไม้โดย ใช้เครื่องจักร	ครั้งละ	๑๐.๐๐ บาท
(ค) เรื่องการขอตังหรือ ต่ออายุใบอนุญาต โรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้แรงคน	ครั้งละ	๕.๐๐ บาท

ตอนที่ ๕๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๙๔

(ง)	เรื่องการขอ อนุญาตตั้งโรงค้า ไม้แปรรูป	ครึ่งละ	๓.๐๐ บาท
(จ)	เรื่องอื่น ๆ	ครึ่งละ	๑.๐๐ บาท
๒๓.	ใบคู่มือคนงานหรือผู้ รับจ้าง หรือใบแทน	ฉบับละ	๐.๒๐ บาท
๒๔.	ค่าจดทะเบียนตรา ประทับไม้เอกชน	ดวงละ	๒๐.๐๐ บาท
๒๕.	ค่าธรรมเนียมขอตรวจ เอกสารต่าง ๆ	ฉบับละ	๑.๐๐ บาท
๒๖.	ค่าธรรมเนียมคัดและ รับรองสำเนา		
(ก)	ถ้าเป็นแบบพิมพ์ คิตรี้อยคำแรก		๑.๐๐ บาท
	ร้อยละหลัง		๐.๗๕ บาท
(ข)	ถ้าไม่ใช่แบบพิมพ์ ร้อยละแรก		๒.๐๐ บาท
	ร้อยละหลัง		๑.๕๐ บาท

ตอนที่ ๔๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ถ้าไม่ถึงร้อยคำหรือ

เศษของร้อยคำ

ให้คิดเป็นหนึ่งร้อยคำ

๒๗. ค่าธรรมเนียมขอตรวจ
แผนที่ป่า ครั้งละ ๕.๐๐ บาท
๒๘. ค่าธรรมเนียมคัด
และรับรองสำเนา
แผนที่ป่า ฉบับละ ๕๐.๐๐ บาท
๒๙. ค่าธรรมเนียมทำการ
ล่วงเวลาคดีร้อยละสิบ
ของเงินค่าภาคหลวงที่
คำนวณได้ในครั้งนั้น ๆ
แต่อย่างสูงไม่เกิน ๒๐๐.๐๐ บาท
๓๐. ค่าธรรมเนียมเก็บไม้
ไหลลอย ท่อนละไม่เกิน ๒.๐๐ บาท